

Csom István (Sátoraljaújhely, 1940. június 2. –) magyar sakkozó, nagymester, az 1978-ban Buenos Airesben olimpiai bajnok magyar csapat tagja, világ- és Európa-bajnoki ezüstérmes, 1972-ben magyar bajnok egyedül, 1973-ban holtversenyben. Sakkszakíró, nemzetközi versenybíró.

Élete

1967-ben nyerte el a nemzetközi mesteri címet, 1973-ban lett nagymester.

Kilenc sakkolimpián játszott magyar színekben. Csapatban az 1978-ban szerzett olimpiai bajnoki cím mellett három alkalommal – 1970-ben, 1972-ben és 1980-ban – ezüstérmet is nyert. Egyéni teljesítménye alapján 1980-ban arany, 1970-ben ezüstérmet szerzett.

Tagja volt az 1985-ös Csapat világbajnokságon ezüstérmet szerzett magyar válogatottnak, ahol tábláján egyéniben is ezüstérmet kapott.

Hatszor játszott Európa Bajnokságon, melyeken csapatban 3 ezüst és 2 bronz, egyéniben 1 arany, 1 ezüst és 1 bronzérmet szerzett.

1977 és 1983 közt a Budapesti Spartacus vezetőedzője volt. Legmagasabb Élő-pontszámát, 2545 pontot 1989-ben érte el.

Néhány tornagyőzelme:

- Olot (1973)
- Cleveland (1975)
- Olot (1975)
- Pulai zónaverseny (1975)
- Berlin (1979)
- Koppenhága (1983)
- Jarvenpaa (1985)
- Delhi (1987)

1991 óta nemzetközi versenybíró.

Díjai, elismerései

- A Munka Érdemrend ezüst fokozata (1978), a Buenos Airesben rendezett sakkolimpián elért 1. helyezésért
- Mesteredző (1983)
- Pro Urbe Budapest (2013)
- Az Óbudai Széchenyi Kör elnöke